

[Marie Hjelmer.]

egnede Bøger, som vi kunde bruge og faa for en billig Penge, for Penge til Indbinding af Bøgerne havde vi ikke. Vi fik af Byraadet et aarligt Tilskud til Driften og tillige et beskedent Statstilskud. Samlingen voksede, maaske ikke saa stærkt, men sikkert, den blev godt benyttet og var til megen Glæde for Folk i Byen. Der kom Børn i stort Tal og laante Bøger, de kom maaske nok saa meget for at laane til deres Forældre. Jeg maatte ofte vejlede dem i Valget af Bøger. Tidt kom der ogsaa Ønsker frem fra Forældrene. Jeg husker en lille Pige, der bad om en Bog, hvori der var meget Kærlighed; det kunde nu være, hvad det var, men en anden bad om en Bog med Mord; det Ønske fik hun, saa vidt jeg mindes, ikke opfyldt. Jeg gjorde den Erfaring, at mindst 90 pCt. af Ullaanet var Skønlitteratur, og den samme Erfaring tror jeg man gør andre Steder; men ogsaa denne Læsning har sin store Betydning, naar man da sørger for ikke at sænke det litterære Niveau alt for meget. Der sættes Tanker i Bevægelse, man faar Impulser, vækkes til videre Læsning, til Kundskabserhvervelse, til Oplysning. Almen dannende Indflydelse vil i alt Fald god Læsning altid have.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget og ønske, at det maa faa den Virkning, som alle er enige om at ønske med Hensyn til vort Folks kulturelle Udvikling.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet i det høje Ting, har jo fra alle Sider været saadan, at den borger for en velvillig og hurtig Fremme af Sagen, og det kan kun glæde mig. Medens det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) helt og fuldt anbefalede Lovforslaget i Folketingets Aftattelse, havde det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) og, omend i ringere Grad, ligeledes det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) nogle detailkritiske Bemærkninger at gøre. Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) var i og for sig ikke begejstret for nogle af de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet i Folketinget, men lagde dog ikke saa megen Vægt paa dem, at han men-

te, de skulde vanskeliggøre Sagens Fremme her. Jeg tror, at det ærede 12te Medlem for 2den Kreds i saa Henseende har Ret, og jeg kan slutte mig til hans Opfattelse; den falder i mangt og meget sammen med min egen.

De kritiske Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) gjorde, kunde i og for sig ikke være mig ubehagelige. Vi kender jo alle det ærede Medlems i høj Grad udviklede, skarpsindige, kritiske Sans i Detailspørgsmaal, og det er en Sans, vi alle behøver under Lovgivningsarbejdet. Petitessen, man kan endogsaa sige indtil det rent pedantiske, er ikke overflødig, har sin Ret i Lovteknikken. Vi maa paa ingen Maade overse den. Men man kan paa den anden Side maaske ogsaa faa en lille Smule for meget deraf. Som sagt, det ærede Medlems kritiske Bemærkninger kan ikke være mig ubehagelige, thi det ærede Medlem fremhævede jo paa alle de Punkter, hvor han kritiserede Folketingets Aftattelse, det oprindelige Regeringsforslag som bedre. Kritikken var altsaa rettet mod Folketingets Udvalg, ogsaa mod hans egne Meningsfæller i dette Udvalg. Det samme gælder det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer), hvis Kritik ogsaa var rettet mod det ærede Medlems Meningsfæller i Folketingets Udvalg. Kritikken mod selve Udvalgsbetænkningen og den Aftattelse, de indledende Bemærkninger har faaet, finder jeg ikke Anledning til at imødegaa her; den er rettet mod hele Folketingsudvalget, mod alle Partier, og jeg skal holde mig udenfor en Strid om, hvorvidt den formelt og reelt er mere eller mindre heldigt eller uheldigt affattet.

Hvad nu Realiteterne i Kritikken angaar, kan jeg ikke erkende, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds har Ret i, at §§ 3 og 4 skulde stride mod hinanden. § 3 fastslaar en ganske særlig Form for Biblioteker, Børnebiblioteker, og det er klart, at § 4 maa fortolkes ud derfra. Og hvad Aftattelsen af § 3 angaar: at de stedlige Skolemyndigheder skal afgøre Spørgsmaalet om Børnebiblioteker, ved jeg dog heller ikke, om det er saa urimeligt. Det ærede Medlem mente, at paa Frederiksberg vilde det være upraktisk; dèr skulde det ikke være Skolekommissionen, som det ærede Medlem selv er Formand for — saa han kunde for saa vidt